

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

Ă P Ă R Ț Ț D E D O U Ă O R I P E L U N Ă

Redacția și Administrația :
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paraclišeri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Ingrijirea duhovnicească a tinerimii.
2. Duminica ortodoxiei . . . . .
3. Meditațiuni pentru preoți . . . . .
4. Donațiunile preotului V. Nicolau .
5. Mișcarea Misionară . . . . .

Referent

* * *
Pr. M. P.

* * *
* * *

6. Cronica Internă . . . . .
7. Cronica Externă . . . . .
8. Cărți noi . . . . .
9. Parohii vacante . . . . .

* * *

V. Dudu

N. Chișescu

* * *

INGRIJIREA DUHOVNICEASCA A TINERETULUI ȘCOLAR.

Ne aflăm în postul mare și peste câteva săptămâni vom intra în praznicul luminat al Învierii Mântuitorului. Și noi, preoții, știm că prăznuirea Învierii Domnului nu se poate face cu tot folosul duhovnicesc și binecuvântarea lui Dumnezeu, decât numai dacă creștinul, de orice vârstă, se ostenește să-și agonisească vrednicia cuvenită.

Pe deasupra tuturor mijloacelor educative și instructive de pregătire duhovnicească, rămân desigur mijloacele oferite de sfintele taine. Cu deosebire taina mărturisirii păcatelor și taina sfintei împărtășiri. Nu există datorie mai înaltă pentru preot, decât aceasta de a slăui din toate puterile, ca niciun creștin să nu rămână lipsit de mângâierea spovedaniei și împărtășirii cu sfântul Trup și Sânge

al Domnului. În multe parohii această operă de aducere a creștinilor la izvorul curat din care fâșnește apa vieții veșnice se împlinește în proporții cari impun, impresionează, încurajează și convertește.

Dar în școli? Cu deosebire, în școlile secundare în ce măsură se practică mărturisirea la scaunul duhovnicesc și împărtășirea tineretului școlar? Iată întrebarea pe care a pus-o I. P. Sfințitul nostru Patriarh Miron, încă din primele zilele de început ale postului. Întrebarea este cu adevărat revelatorie prin faptul că pune în vie lumină contrastul dintre truda profesorului de a predă metodic lecția de religia și rezultatele practice morale, de cari ne înspăimântăm câteodată. Cel ce scrie aceste rânduri a avut prilejul să constate personal, că o bună

duhovnicire a elevilor face mai mult decât toate lecțiile de religie dintr'un an.

Incât sugestia I. P. S. Patriarh devine o poruncă peremptorie pentru profesorul de religie, al căruia scop printre elevi, e de a-i câștiga pentru Hristos și a-i face creștini practicanți.

Dificultățile de timp etc, se pot rezolva fie prin transformarea orei de educație morală în oră de duhovnicie—înțeleg mărturisire personală, nu în grup—fie

prin cedarea de ore pe cari alți profesori ar face-o, fie printr'un plus de ore, în afară de programul zilnic. În orice caz e vorba de un plus de muncă din partea profesorului de religie, care va fi foarte bine privită atât de ceilalți profesori cât și de elevi, de va fi săvârșită serios și cu dragoste. Iar ceea ce rămâne în afară de orice îndoială e că în sufletul tinerimii această lucrare va lăsa urme adânci și nepieritoare.

Referent

DUMINICA ORTODOXIEI

Cuvântarea I. P. S. Patriarh

Ca în toți anii, „Societatea Ortodoxă a Femeilor Române” și-a serbat Patronul, de astă dată în sala mare a liceului său. A asistat și Înalt Prea Sfințitul Patriarh Miron, care la finea serbării a dat celor prezenți indemnul de a ține la Biserică și ai apăra interesele. Firul cuvântării a decurs astfel:

E Dumineca ortodoxiei, când se prăznuiește triumful intereselor ortodoxiei fără aberațiuni față de mișcările iconoclaștilor. Dar și azi n'a încetat necesitatea de a apăra interesele bisericii ortodoxe atât aiurea, cât și în țara noastră. La noi însă azi situația e mai grea, decât cum era în vechiul regat, căci acum interesele fiilor țării sunt mai multe și mai greu de asimilat și mai variate, încât a bisericii, nu pot fi toate satisfăcute ușor. Deaceia și conducerea instituțiilor obștești, chiar și a statului, e azi mai dificilă. Aduce câteva momente istorice, între altele și botezul Marelui Voivod Mihai și încoronarea dela Alba-Iulia, nu ca impulșuri politice cuiva și fără a numi pe cineva, ci ca pilde cari au trecut în domeniul istoric, și cari dovedesc în modul cel mai evident diversitatea vederilor și a intereselor, cari îngreunează azi conducerea unei instituțiuni.

Deci numai cine urmărește alte scopuri, decât cele educative poate să deie cuvintelor alt înțeles, decât cel intenționat de orator și pur academic.

România veche era o țară homogenă ca neam și ca religie, încât dezvoltarea ei decurgea nor-

mal sub aceste raporturi. Azi însă țara are pe lângă 13-14 milioane de ortodoxi și vre-o 1 milioane de neortodoxi. Li însiră pe toți, începând dela Romano-Catolici, Greco-Catolici, Calvinii, Luterani, Unitari, Mosaici și până la Mahomedani, fără să aducă la caru va vr'o jignire. Afirma despre ei: „Că toți și mai ales intelectualii lor, au și o puternică, vie și lucrătoare conștiință, despre aparținerea lor la o confesiune, la o religie, a căror interese le susțin, le apără în toate împrejurările și în orice dignități sociale, onorifice sau oficiale s'ar afla”.

Accentuiază expres și adaugă imediat „că pentru aceasta — din punctul lor de vedere —, merită toată lauda, că își împlinesc datoria și de credincioși ai religiei lor”.

Astfel procedând — adaugăm noi dela redacție — a succes Romano-Catolicilor să-și facă un concordat din cele mai favorabile; ca să se organizeze în „Status-ul catolic” fără a consulta guvernul, Coroană; a-l declara «persoană juridică» cu dela sine putere, fără lege, fără nimic, eludând dreptul de patron al Regelui și de membrii a autorităților locale din noul Stat român.

Astfel și-au formulat Luteranii statute bisericești autonome fără lege specială, cum cere Constituția țării. . . . . „Raportul dintre Stat și celelalte culte (neortodoxe) se va stabili prin lege”.

Luteranii unguri și-au creiat o episcopie nouă la Arad, fără lege. Au ales episcop. A depus jurământ înaintea unui funcționar mic și nu

înaintea Coroanei, cum trebuia. Toate acestea s'au făcut fără aprobarea Ministerului de Culte.

Calvinii și-au făcut tot așa încă o episcopie nouă la Oradea, fără lege. Episcopul a depus jurământul înaintea aceluiaș funcționar, fără știrea Guvernului etc. Iți vine să nu crezi.

Greco-Catolicii și-au făcut o episcopie nouă la Baia-Mare, la un număr mic de credincioși; luată în bugetul Statului etc. etc.—pe când noi ortodocșii cerem mereu reînființarea celui mai vechi episcopii dela Mănăstirea Peri, în Maramureș, acum la Sighet. Dar fără succes etc.

În aceste împrejurări schimbate din România nouă, ce cere Patriarhul ortodox? Ceva absolut necesar și logic. Cere, ca și intelectualii Bisericii ortodocșii să imiteze pe cei neortodocși: Adecă „să aibă o vie conștiință nu numai de buni români, ci și de buni credincioși ai Bisericii, căreia aparțin; și în orice situație socială ar fi să apere interesele Bisericii lor, cel puțin cum o fac intelectualii neortodocși”. Tactul I. P. S. Patriarh a mers atât de departe, încât a adăugat chiar cuvintele tolerante „fără să atingă și vătămă interesele justificate ale neortodoxilor cari și ei sunt cetățeni ai țării”. Apoi continuă. Se fii bine înțeles. Nu poate fi vorba de a cere dela conducătorii țării să fie membrii unui partid confesional, cum a fost centrul german catolic ori în alte țări. Țările nu se pot azi conduce pe baze confesionale. Asta nu. Dar, ca intelectuali ortodocși să nu permită neglijarea intereselor Bisericii lor, și ale credincioșilor ei, asta da! Asta e o necesitate, o datorie, mai ales că noi abia de un deceniu unificați—încă nu ne-am asimilat și încheșat îndeajuns. Pentru asta ne mai trebuiesc unele decenii.

Iar în evoluția etnică și socială a noastră de azi, nu ne putem permite luxul, d. e. ca Englezii ori Francezii ori alte popoare deplin consolidate, mai culte și puternice, de a promova scopurile unor Asociații fără caracter național și local, care să ne ducă în Nirvana unui inter-naționalism sau interconfesionalism universal, cum e d. e. Francmasoneria ori altele asemenea, mai ales că principiile de iubire a deaproapelui, de înființare a fel și fel de instituții umanitare—Samaritaniz, de înfrățire și alte virtuți cerute de Statutele lor, se găsesc în deplină curățenie, desvoltare și fără reticențe tainice, în creștinism, în credința ortodoxă, în măsură mult mai largă.

Și fiindcă sentimentele religioase și iubirea de Biserică o plantează în sufletul copiilor mai întâi mamele—face apel la femeile prezente, ca să sădească în fii lor—intelectualii de mâine ai țării—o puternică iubire de religia părintească: iar ca soții se stărue, ca soții lor să fie vigilenți apărători ai intereselor Bisericii lor, ori unde va fi nevoia.

Acesta a fost tonul întregii cuvântări, pe care orice neortodox îl poate aproba fără rezervă. Nimic vătămător, nimic din vre-o preocupare politică, ci simplamente o veghiare și un îndemn părintesc în favorul Bisericii sale. Nici nu era vorba de o singură confesiune neortodoxă, ci de toate și de vigență confesională a fiilor lor ori în ce partid politic s'ar afla.

D-na Alexandrina Cantacuzino a mulțumit I. P. S. Sale, exprimând dorința de muncă a societății ortodoxe și mai departe pe aceiași cale luminoasă a adevărilor și iubirii creștine.

La sfârșit s'a servit o gustare în sala de festivități a școalei.

C U G E T A R I

Lipsa de credință religioasă s'a dovedit totdeauna a fi o rădăcină putredă în viața popoarelor, căci ea nu satisface trebuințele sufletești ale oamenilor, și, de regulă, biruința este a celor, cari știu să-și păstreze sentimentele religioase.

Friedrich von Helwald

Poate propăși societatea în toate direcțiunile, dar peste înălțimea morală a creștinismului nu se va poate trece niciodată.

Goethe

Smerenia nu-i un scop, ci un mijloc, pentru

ca, prin cea mai curată liniște sufletească, să ajungi la cultura cea mai înaltă.

Goethe

E bine să-ți pleci capul până la pământ (în țărână) când ai făcut o greșală, dar nu e bine să rămâi acolo.

Chateaubriand

De mi-ai numi o mie de comori, acestea toate nu plătesc cât un adevărat prieten. Sf. Ioan Gură de Aur

Scump imi e prietenul, totuși și dela dușman pot folosi ceva. Dacă prietenul imi arată ce pot, dușmanul mă învață ce trebuie să fac. Schiller

Cuvântarea de despărțire a Mântuitorului

— Meditațiuni pentru preoți —

„Să nu se turbure inima voastră; aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine“ (Ioan XIV 1).

Inima omenească repede se turbură. Pierderea unui lucru sau a unui drept oarecare, neînțelegerea cu cineva, o intrigă, o minciună, o răutate, boala sau pierderea vieții proprii și zădărnicia atâtor dorinți, planuri, lucruri câștigate — zădărnicia a însăși vieți în totalitatea ei —, iată atâtea pricini, cari se pot îmulți infinit, de turburare a inimii omenești. — Cât de bine cunoaște Mântuitorul inima omenească? În ea vede El centru vieții și cetatea pe care stăpânindu-o omul, stăpânește apoi totul.

Dacă lumea nu poate avea decât o inimă care repede se turbură și de orice, lumea nouă răsărită din sângele cruci depe Golgota și sfințită apoi prin primirea Duhului Sfânt, — lumea aceasta, creștină, în fruntea căreia se vor afla sfinții Apostoli, nu va mai continua tragedia de a se adăposti într-o casă fără acoperiș.

Lumea se turbură cu inima. Dar preotul trebuie să aibă o inimă care să nu se turbure de nimic. De ce s'ar turbura inima unui preot adevărat? De ocară lumii, de diferite pierderi sau primejdii, de pericolul boalei sau morții? Dar toate acestea prin jertfa Mântuitorului au devenit slugi ale omului și mijloace minunate pentru ajungerea scopului vieții: împărăția lui Dumnezeu. O singură pricină poate aduce turburare inimii preotului: pierderea Mântuitorului. Pentru că El este, într'adevăr, supremul bun al vieții. Această și era pricina turburării sufletești pe care Mântuitorul o găsește la Apostoli în acele clipe, după cari avea să urmeze îndată suferințele Lui sfințitoare. Ce sfântă și binecuvântată turburare! pe care El o va tămădui din rădăcină la timpul convenit. Acest timp s'a împlinit cu noi, preoții Lui le azi, cum s'a împlinit și cu Apostolii. Ei, apostolii, au dobândit după aceia o inimă în care turburarea nu a mai pătruns, nici întâmplător. Inimile noastre sunt și ele tot așa de întărite? Dacă Hristos ar fi în ele, turburarea

nu le-ar mai cuprinde. Și totuși trăim și slujim la altarul cu inimi atât de turbure, de atâtea oril

„Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine“: iată mijlocul, singur mijloc, ca turburarea să nu se strecoare în inimile noastre.

Cu cât înaintăm în cetirea cuvântării de despărțire a Mântuitorului, cu atât descoperim noi înfățișări, pline de farmec, de putere cuceritoare și înălțare sufletească, ale divinității Lui. Dacă ideea predominantă este jertfa Lui, față de care cere ucenicilor să stea cu inimile liniștite, pline de curaj și încredere în El, — scopul pe carel urmărește Mântuitorul e să le descopere frumusețea vieții veșnice, legătura strânsă dintre viața aceasta și viața cealaltă și mijloacele de a dobândi împărăția lui Dumnezeu.

Ne cere inimă plină de curaj, pentru că ne vrea pe toți cuceritori ai vieții veșnice.

Ascultă, fratele meu întru Hristos, cuvântul Lui mai departe: *„In casa Tatălui Meu sunt locașuri multe. Iar de nu v'aș fi spus; pentru că tocmai Mă duc să vă gătesc vouă loc. Și dacă Mă voiu duce și vouă loc vă voiu găti, iarăși viu și vă voiu lua pe voi cu Mine ca să fiți și voi unde sunt Eu“*. Par'că ne-ar vorbi cineva venit în mijlocul nostru dintr'un ținut, necunoscut nouă, dar de a cărui existență nu se poate îndoi nimeni. Acest cineva voește să ne ducă acolo, unde el știe că e mai bine.

N'a pregătit însă mai dinainte, în ce privește rostirea fiecăruia dintre noi acolo, până ce noi înșine nu ne vom da consiliământul. După ce s'a încredințat că muți ardori să meargă cu el, cere păsuire pentru puțin timp, că, mergând înainte, să gătească totul. Încât ceile vor merge cu el să găsească înapoi cele făgăduite. — Iar această pregătire constă, toată, în jertfa depe crucea Golgotei.

„Casa Tatălui“ e împărăția cerurilor, care e pregătită nouă „de la întemeierea lumii“ (Mat. XXV 34).

Deci, nu pe aceasta avea să o pregătească pentru noi, ci pe noi înșine voia să ne

facă vrednici de a intra în ea. Iar pentru aceasta dreptatea lui Dumnezeu cerea jertfa Golgotei.

Scopul jertfei? „*Să fiți și voi unde sunt Eu*”, adică în împărăția lui Dumnezeu. Acesta este un cuvânt tare, un cuvânt care impune tăcere dar provoacă și o revizuire a stării în care se află ascultătorul. Un om natural greu poate primi acest cuvânt al Mântuitorului: „*Să fiți și voi unde sunt Eu*”. Căci el preferă ceea ce cunoaște prin simțuri, nu ceea ce i-se descoperă pe calea duhovnicească.

Mântuitorul știa aceasta. Deaceia întreabă: „*Și unde Mă duc voi știți și știți și calea*”. Grea întrebare și periculoasă provocare! Ce s'ar întâmpla dacă Mântuitorul nu ne-ar trata și astăzi, ca și atunci pe ucenici, cu aceeași îngăduință plină de iubire și dorință sfântă de a ne lămurii?

Unul din tre ucenici, și anume Toma, își dă pe față *turburarea inimii* și neputința de a se avânta pe căile deschise de Mântuitorul: „*Doamne, nu știm unde Te duci; și calea cum s'o știm?*”. Întrebarea sfântului apostol Toma nu a fost de prisos. Ar fi de prisos în gura noastră astăzi și periculoasă dacă un preot ar mai purta-o în inimă. Căci Toma a primit atunci, dela Mântuitorul, răspunsul în fața căruia s'a plecat și a tăcut: „*Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu fără numai prin Mine. Dacă M'ați fi cunoscut pe Mine și pe Tatăl Meu L-ați fi cunoscut; dar acum Îl cunoașteți și L-ați și văzut*”. Iar noi auzim astăzi acest cuvânt nu numai din gura Mântuitorului, veșnic grăitoare, ci din mii și milioane de guri și mărturii ale adevărului creștin, care se rezumă în acestea: Hristos e calea ta, calea pe care ai ați depăna firul vieții și pe care poți ajunge la capătul ei fericit; Hristos e adevărul pe care-l cauți, adevărul de temelie al vieții; Hristos e însăși viața, germenul, sensul și scopul vieții. Fără el nu e cu putință să ajungi la o înțelegere exactă și fericită a acestei veți. Fără El, lumea rămâne o jucărie a întâmplării oarbe. Pe când ea are un creator care este tatăl cel ceresc. La cunoașterea Creatorului nu se ajunge decât prin Iisus. Cine nu cunoaște pe Iisus, nu cunoaște nici pe Dumnezeu, Creatorul, „*Dar de acum Îl cunoașteți și L-ați și văzut*”: aceste cuvinte sunt zise pentru noi, preoții. Care preot

poate zice că nu cunoaște și nu a văzut pe Iisus? Căci altfel, ar putea fi întrebat: dacă nu-L cunoști, cum Îl predici și dacă nu L-ai văzut, cum săvârșești sfânta Liturghie?

„*Filip îi zice atunci: Doamne arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns. Ci Iisus îi răspunde: Sunt cu voi de atâta vreme, Filipe, și tu nu M'ai cunoscut? Celce M'a văzut pe Mine: a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl? Nu crezi tu că Eu în Tatăl sunt și că Tatăl este întru Mine? Vorbele pe cari vi-le grăesc nu le spun dela Mine, ci Tatăl care sălășluște întru Mine face lucrurile Lui. Credeți Mie că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru Mine, iar de nu, credeți pentru lucrurile acestea*”.

Pentru Toma Iisus era o enigmă. Pentru Filip enigma este însuși Dumnezeu. Astfel rezultă din întâmpinările făcute de fiecare dintre ei către Iisus. În realitate, atât pentru Toma cât și pentru Filip, Iisus ca și Dumnezeu erau două mari enigme. În fața cărora stăteau înarmați cu tot aparatul omenesc critic și de încredințare personală numai pe cale experimentală. Enigma—Iisus, ca și enigma—Dumnezeu are o singură deslegare, clară, definitivă și complectă: jertfa depe crucea Golgotei. Cine a pătruns sensul jertfei Mântuitorului, a putut să vadă în El pe Tatăl și să nu mai întrebe, ca Filip: „*Arată-ne nouă pe Tatăl*”. Cine a simțit valul de iubire ce pornește din vârful Golgotei, a înțeles că Iisus este în Dumnezeu și Dumnezeu în Iisus. Și în sfârșit cine a cântărit, cu înțelepciune și smerenie, lucrarea de mântuire a Domnului și înfăptuirile creștinismului dealungul veacurilor, acela nu se poate să nu mărturisească cu însuflețire și din toată inima: Iisus este Dumnezeu, și, Dumnezeu se descopere în întregime în Iisus.

Să răsămăm:

Mântuitorul ne vrea pe noi, preoții, oameni cu inimi în care turburarea n'are ce căuta. E ușor de înțeles că acest fel de inimi nu pot fi stăpânite de patimi și nici nu pot cedă ceva din întregimea adevărului și vieții creștine. Se turbură lacul, apa adâncă nici-odată.

Mântuitorul ne vrea cu El. Putem noi să dorim altceva mai bine decât acesta?

Și în sfârșit, Mântuitorul ne vrea mărturisitori ai Tatălui ceresc și slujitori ai Lui așa cum L-a mărturisit și l-a slujit El. În mărturisirea și slujirea pe care Iisus a adus-o lui Dumnezeu s'a putut oglindi aievea chipul Tatălui ceresc. Așa s'ar întâmpla și cu

slujirea noastră preoțească, dacă ea ar fi făcută în Duhul lui Hristos.

„Și pentru mine, premăreau pe Dumnezeu” (Gal. I 24), zice sfântul Apostol Pavel, care mărturisia și slujia pe Dumnezeu în Duhul căpătat prin credința în Iisus.

Pr. M. P.

DONAȚIUNILE PREOTULUI VASILE NICOLAU

Un strălucit exemplu printre Preoți

De când biserica cu bunurile ei a fost pusă, în 1893, sub protecția statului, încât orice mișcare a ei era paralizată și pusă oarecum sub epitropia lui, nelăsându-i decât o slabă putere de independență, aceia spirituală, nici un act de donație nu s'a mai făcut—ca în trecut—de către persoanele pioase, pentru că știau că aceste donațiuni nu-și vor mai ajunge scopul. Din 1925, încoace sub imperiul legii de autonomie a Bisericii ortodoxe române, lumea iubitoare de cele sfinte a început să-și îndrepte iarăși atențiunea către această instituție sfântă, jertfind din priso-sul său în folosul ei.

Oameni cu dare de mână, unii dintre ei *slujitori ai altarului*, pe care Dumnezeu nu i-a dăruit cu moștenitori direct, au voit totuși ca numele lor să fie perpetuat prin instituțiile ce au creat, cu averea lor.

Asemenea exemple se găsesc mai ales la bisericile cu fonduri proprii cărora fericirii ctitori le-au asigurat existența prin donațiunile lor, și la timpul potrivit i-am arătat tuturor, ca un exemplu de urmat. Rubrica „Daruri și mulțumiri” a Apostolului, mai în fiecare număr ne dă o mulțime din aceste nume, spre mulțumirea tuturor.

Dăm astăzi un rar exemplu în preoțimea noastră, din Arhiepiscopia Bucureștilor.

Este vorba de părintele Iconom Stavrofor **Vasile Nicolau**, din parohia Brebu-Prahova.

Acest distins preot. ajuns la vârsta de 76 ani, deși încă în putere, a dorit ca întreaga lui avere agonisită cu trudă, neavând moștenitori, să o lase instituțiilor de binefacere, cari-i vor pomeni numele în veci.

Dăm mai jos înșirarea tuturor acestor donațiuni, cari să servească de exemplu *mai ales preoților noștri, cari n'au copii*, ca în loc ca averea lor să rămână pe mâna nu știu căror moștenitori depărtați, cari să o risipească în petreceri, sau altor persoane cu totul straine de biserică, ne mai amintindu-și de cel ce le-a lăsat moștenirea să imiteze pe vrednicul preot *Vasile Nicolau* dela Brebu, ctitorul fericit, din viață, al bisericii spitalului, școalei de gospodărie muzeului și grădinei de copii din parohia fericită că are un asemenea preot. **Pr. Eug. Bărbulescu**

ACT DE DONAȚIE.

Subsemnatul, Preot Vasile Nicolau din comuna Brebu Jud. Prahova, dorind să măresc fondul de ajutor „Pr. Vasile Nicolau” înființat prin actele de donație autentificate la Nr. 35/916, 1225/919, și 96/923, fond pe care l'am creiat și depus la Banca Populară „Matei Basarab” din comuna Brebu Jud. Prahova, îi adaog suma globală de lei 300.000 (trei sute mii) lei sumă ce va rămâne pentru totdeauna destinată după cum urmează:

1) Dobânzile acestei sume de lei 300.000 (trei sute mii) lei se împart în două și anume: jumătate se va da pentru o bursă la facultatea de Teologie, bursă ce va purta numele meu; iar jumătatea cealaltă se va împărți la rândul său astfel: o treime se va adăoga la capitalul de lei 300.000 (trei sute mii) pentru mărirea lui continuă; iar două treimi se vor împărți în ziua hramului bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din comuna Brebu Jud. Prahova.

Beneficiarul bursei va fi indicat de Sf. Patriarhie, iar ajutoarele din ziua hramului, se vor împărți cum va decide Comitetul instituit prin actele de donațiune arătate mai sus.

Subsemnatul Ioan Morărescu delegat de Banca Populară „Matei Basarab” prin procesul verbal din 1 Maiu 1931 al consiliului de administrație declar că accept pentru Banca Populară donarțiunea făcută și că ne vom conforma clauzele-puse de donator.

Pr. V. Nicolau

Scriitor, redactor și martor
pentru identitate

A. Carcalechi
Avocat Câmpina

I. Morărescu,

Ultima voință sau Testament.

Eu smeritul Preot Vasile Nicolau, ajuns la vreme de bătrânețe și în etate de 76 ani, după ce am păstorit cu dragoste nețămurită și râvnă apostolească turma mea cuvântătoare din parohia Brebu Megieșesc Jud. Prahova și am slujit Domnului cu frică și cu cutremur timp de 57 ani, atât la biserica cea veche cât și la cea nouă cu hramul „Nașterea Maicii Domnului” zidită cu os- teneala mea, m'am gândit că toate în lume sunt

trecătoare și că, după ce omul dispare nu rămân în urma lui decât faptele bune pe cari le-a săvârșit ca să mai vorbească în numele lui, când Dumnezeu nu l'a învrednicit de moștenitori.

Deaceea m'am gândit să înșir aci toate gândurile mele pentru Sfânta Biserică, tot ce am înfăptuit cum și ultima mea dorință rugând pe I. P. S. Patriarh al României Arhiepiscop al Eparhiei Bucureștilor și Mitropolit al Ungro-Vlahiei să mi-o aducă la îndeplinire, prin forurile create de noua lege de organizare a bisericii Ortodoxe Române.

M'am născut în anul 1855 luna August 21 în comuna Brebu. Tatăl meu Nicolae Duhovnicul și el fecior de preot din neam în neam, mi-a lăsat cea mai scumpă moștenire, dragostea de neam și de biserică strămoșească. Am învățat la Seminarul Central din București și m'am făcut preot în 1874 având astăzi 57 ani de preoție în deplină sănătate trupească și sufletească cu ajutorul Celui de Sus.

Tot ce am moștenit dela părinți ca avere materială și ce am agonisit singur prin muncă și cinste, am întrebuințat spre binele bisericii, al școalei și al obștei.

Le spun aci mai jos nu spre lauda mea, ci ca să fie indemn și pentru alții ca să jertfească din averea lor și pentru binele bisericii.

Am avut șapte copii și toți mi-au murit împreună cu soția, rămânând singur pe lume în slujba Domnului, pe care îl voi proslăvi până la sfârșitul vieții mele.

1) Lucrarea cea mai de seamă pentru care m'am străduit în viața mea este biserică nouă din Brebu cu hramul „Năsterea Maicii Domnului” care poate fi socotită ca o adevărată Catedrală. A fost terminată în anul 1924 și sfințită în ziua proorocului Ilie, de P. S. Arhieru Evghenie Piteșteanu. Jumătate din locul pe care este construită, în lățime de 8 metri este dăruit de mine, pe care l'am cumpărat dela N. T. Fotă iar jumătate este dăruit de alți credincioși.

2) Pentru întreținerea bisericii am dăruit prin act autentic, două pogoane fâneață în cătunul Pietricea, precum și suma de una sută șezeci lei pentru lumânări.

3) Am contribuit pentru pictura bisericii cu suma de lei 22.000 (douăzeci și două de mii) lei.

4) Pentru instalarea luminei electrice în biserică am dat 10.000 (zece mii) lei.

5) Pentru o casă parohială am lăsat 10.000 (zece mii) lei; cu acești bani plus alți 6.000 (șase mii) lei am cumpărat locul pentru casa parohială dela Dobra Serban Stoica. conform actului de vânzare, constându-mă cu taxe, diferite cheltuieli etc. suma de lei 16 000 (șasesprezece mii) lei.

6) Am înzestrat biserică nouă cu toate cărțile de ritual necesare. legate în piele și pânză.

7) Am înzestrat biserică nouă cu tâmplă lucrată în stejar sculptat.

8) Am dăruit încă patru candelă de argint curat în valoare de 16.000 (șasesprezece mii) lei.

9) Am dăruit clopotul cel mare dela biserică nouă în valoare de 47.000 (patruzeci și șapte de mii) lei.

10) Am dăruit bisericii un rând de odăjdii complete în valoare de lei 8.000 (opt mii) lei.

11) Am plătit pentru construcția sălii muzeului școalei de fete și grădinei de copii 124.800 (una sută douăzeci și patru de mii opt sute) lei.

12) Am plătit Sfânta Masă din Altar făcută din piatră lei 4.500 (patru mii cinci sute) lei.

13) Pentru întreținerea luminei electrice din biserică am depus 5.000 (cinci mii) lei.

14) În anul 1927 am mai adăugat clădirei din curtea bisericii încă o sală pentru școala de fete de preferință atelier de țesătorie în valoare de lei 76.000 (șapte zeci și șase de mii) lei.

15) Pentru construcția a doua a muzeului bisericesc am plătit suma de lei 49.222 (patru zeci și nouă de mii două sute douăzeci și doi) lei.

16) Întreg cuprinsul muzeului bisericesc și laic colectat de mine din toată lumea a cărei valoare nu o pot preciza fără numai cel ce voiește să vină să-l vadă și să-l prețuiască.

Pentru mântuirea sufletului meu, propășirea credinței, și alinarea durerilor sufletești ale păstoritorilor mei, dispun următoarele:

1) Las suma de lei 300.000 (trei sute mii) lei fond inatacabil numit „Fondul Capital Preot Vasile Nicolau”. Suma este depusă la Banca Populară „Matei Basarab” din Brebu, cu act autentic pe numele bisericii „Năsterea Maicii Domnului”. Din venitul acestui fond un sfert se va adăoga perpetuu fondului capital inatacabil; un sfert se va întrebuința de către comitetul instituit mai jos, pentru facerea pomenirilor și împărțirilor după orânduiala ortodoxă; iar două sferturi se vor da ca bursă anuală unui student, sau mai mulți, când fondul se va mări și care student urmează cursurile unei facultăți teologice din țară sau străinătate.—Bursa va purta numele „Preot Vasile Nicolau”, iar studentul sau studenții cari vor fi recomandați la cererea Arhiepiscopiei Mitropoliei a Bucureștilor de către facultatea teologică din București, sau seminariile din Eparhia Bucureștilor dintre cei mai demni studenți și fără mijloace, vor fi îndatorați a merge odată pe an în Parohia Brebu, să țină o cuvântare și să cânte la biserică, să se intereseze de bunul mers al Parohiei și fondurilor lăsate de mine spre folos public, întrunindu-se comitetul instituit și făcând raport Arhiepiscopiei de cele constatate. Rog Sfânta Mitropolie a prefera pe studenții din comuna Brebu.

Comitetul se compune din: Președinte Preot Paroh al bisericii „Năsterea Maicii Domnului”. Membrii: 1) Președintele Băncii Populare 2) Președintele (Directorul) școalei din centru din localitate, 3) Primarul comunei, 4) o rudă apropiată designată de ceilalți membrii în viață ai familiei mele, azi nepotul meu Constantin Nicolau până la încetarea vieții lui.

Comitetul va îngriji de mormântul meu și al fa-

miliei mele, de muzeu cu tot ce se găsește într'ansul după inventar, de școala de fete de fondurile și donațiunile mele.

2) Las suma de lei 150.000 (una sută cincizeci de mii) lei bani depuși la Banca Populară, ca fond inatacabil din a cărui dobândă se va întreține un pat la spitalul societății „Profilaxia Tuberculozei” din București. Comitetul instituit de mine, este rugat să aibă grije ca acest pat să ființeze și să poarte numele meu „Preot Vasile Nicolau”.

3) Las suma de lei 25.000 (douăzeci și cinci de mii) lei Băncii Populare „Matei Basarab” din comuna Brebu, sumă inatacabilă, unde mă aflu ca președinte și fondator al ei și din al cărui venit se vor face toate cele prescrise în actul de donație, de către comitetul instituit.

4) Am dat lei 40.000 (patruzeci de mii) lei comitetului de construcție pentru o biserică ce se va clădi în Parohia Pietriceaua Jud. Prahova și cari bani se vor întrebuința de comitet numai pentru pictura acelei biserici.

5) Las lângă cele două prăjini de loc. alte trei prăjini, în total cinci prăjini de loc. pentru construirea casei parohiale, tot lângă biserica „Nașterea Maicii Domnului”.

6) Casele din centrul comunei compuse din două corpuri, azi închiriate lui Nicolae Bica Savu și Constantin Grigorescu, le las nepotului meu Constantin Ion Nicolau.

7) Las două pogoane fâneață în cătunul Pietriceaua Prahova, alături de cel dăruit bisericii prin actul de donație, nepoților mei Constantin și Mihai Ion Nicolau, fiecăruia câte un pogan.

8) Las cei 5000 (cinci mii) lei împreună cu dobânda lor ce se află la Cooperativa „Unirea” din Brebu nepotului meu Constantin I. Nicolau.

9) Las nepoților mei Constantin și Mihai Ion

Nicolau încă câte lei 1.000 (una mie) bani depuși în bancă cu livret pe numele lor.

10) Las societății C. T. C. din București noua clădire zisă Spital spre a se folosi de ea cât va dura societatea. Această clădire este compusă din 8 (opt) camere și trei săli, din care două camere din față se vor locui de mine cât voi trăi. În caz că societatea se va desființa clădirea va fi luată de comitet spre a o îngriji și a o transforma în spital sau dispensar.

11) Las în seama comitetului și dricul „car mortuar” construit de mine al cărui venit se va adăoga la fondul capital inatacabil. Obiectele din casă se vor împărți nepoților mei împreună cu banii ce se vor găsi în casa de locuit la moartea mea, afară de obiectele ce sunt dela nora mea Victoria și care revin de drept, numai nepotului meu Constantin I. Nicolau.

Înmormântarea mea se va face din fondul a-nume lăsat în acest scop la Bancă și numai sub conducerea directă a preotului Dem. I. Dimitrescu și a d-lor Constantin Ioan Nicolau și Ilie Popescu.

Aș dori ca în ziua morții mele, și în fiecare an la ziua hramului când mi se vor face pomenirile creștinești după rânduială, să fie anunțați a asista și câte un delegat din partea instituțiilor ce se înfruptează din donațiunile mele, cum și studenții ajutați la învățătură.

Pentru executarea dorințelor mele arătate mai sus și buna chivernisire a averii ce las prin acest act institutelor arătate în el, cum și ori ce avere ar mai rămâne după moartea mea, las Sf. Arhiepiscopie și Mitropolie Ortodoxă a Bucureștilor ca executoarea testamentară, care prin organele sale va supraveghea opera mea pe veci, aducând aceasta și la cunoștința adunării Eparhiale; despre bunul mers al donațiunilor mele

Pr. V. Nicolau

MIȘCAREA MISSIONARA

Cerc Pastoral la biserica Sfinții Voivozi Câmpina.— Duminică 13 Decembrie a avut loc cercul pastoral la biserica Sfinții Voivozi, Câmpina, la care au luat parte următorii preoți din circumscripția Câmpina: Preotul I. Chirică președintele cercului, Preoții: M. Martinian, I. Voiculescu, I. Popescu, N. Buzeteanu, P. Provinceanu, C. Popescu, At. Georgescu, D. Popescu și Gh. Andrei.

Un public numeros, a cinstit această solemnitate, fiind de față la slujba religioasă. La sfârșitul sf. liturghii, a predicat preotul D-tru Popescu Poiana, desvoltând pericopa zilei. După aceasta părintele președinte a mulțumit credincioșilor prezenți, rugându-i să ia parte la conferința ce se va ține la ora 3 p. m. la școala No. 2 de fete.

La ora 3 p. m. în fața unui impunător număr de oameni. Părintele Președinte, a deschis ședința arătând scopul cercurilor pastorale și rolul lor în aceste vremuri de decădere morală. Urmează apoi conferința ținută de Pr. C. Popescu-Telega despre „Rolul femeii în biserica creștină”. După ce conferențiarul face un amplu istoric al femeilor la popoarele sălbatice, arătând felul cum erau tratate, trece la rolul femeii în creștinism arătând importanța și rolul ei de mamă și educatoare. Urmează apoi un program bune executat către fetițele școalei de sub conducerea D-nei Nicolescu-Mallu, fiind și cercul cultural învățătoresc.

Vădit mulțumit de manifestarea micuțelor, Părintele I. Chirică președ. cercului, ținând seamă

de apropierea sfintelor sărbători a donat din fondul cercului suma de lei 500 (cinci sute) pentru ajutorarea copiilor săraci cu ocazia „Pomului de Crăciun“. Serbarea se termină la ora 7 p. m. în aplauzele tuturor, mulțumiți de frumosul și modestul gest al preoților.—

PROCES-VERBAL Astăzi 2 Febroarie 1932

Noi membrii cercului pastoral „Poenarii-Burchi“ împreună cu membrii cercului cultural „Poenarii-Apostoli“ ne-am întrunit în parohia Poenarii-Burchi. De dimineață s'a oficiat în sobor și cu diacon sft. Liturghie și parastasul eroilor, dându-se răspunsurile alternativ de corul cântăreților, al învățătorilor și al elevilor școalei Poenarii-Burchi. Predica zilei a fost rostită de Preotul Alex. Nicolau-Tinosu, care a vorbit despre „Biserica și poruncele bisericei și cum trebuiesc respectate și îndeplinite aceste porunci pentru folosul credincioșilor“. S'au împărțit cărți broșuri și reviste pentru suma de 286 lei și s'a încasat dela ofrandele benevole ale credincioșilor suma de lei 223 pe seama cercului pastoral.

Sedința intimă. S'a ținut în casa Pr. Dem. I. Dumitrescu, unde Sf. Sa a vorbit despre: „Ținerea arhivei parohiale arătând și practic regisitrele, dosarele și contabilitatea bisericei, cum sunt ținute la zi, fapt de care preoții au rămas extrem de mulțumiți, felicitându-l călduros. S'a hotărât ca părintele președinte în numele tuturor preoților din cerc să facă un demers pe lângă D-l C. T. Maiorescu, jude președinte al ocolului rural Poenarii-Burchi, spre a se lua măsuri contra celor cari trăesc în concubinaj, aducând în justiție certificatul de cununie religioasă, nu civilă.

Sedința publică. Se deschide de președintele în localul școalei arhiplin de lume la ora 2 p. m.

Vorbește cel dintâi D-l Traian I. Boldeanu președintele cercului cultural, arătând importanța cercurilor și absoluta nevoie de colaborare cu preoții pentru binele poporului. D-l învățător Alex. Cătănoiu vorbește frumos și convingător despre: „Cum este viața satelor la câmp și cum ar trebui să fie“. Execută apoi împreună cu D-na învățătoare Alexandrina Gh. Pascu și cu elevii școalei un admirabil program compus din: cântece, jocuri naționale, poezii, dialoguri și piesa de teatru „Pușculița“. Elevul Dumitrescu Lucia și Ioniță D. Elena din clasa IV cântă pe două voci „Tatăl Nostru“ care a impresionat profund poporul asistent. Înainte de piesa de teatru Pr. St. Tomescu vorbește convingător și cu citate biblice despre: „Fericiți cei săraci cu Duhul că acelora este împărăția cerurilor“. Mai vorbește apoi Pr. Niculae Tiliță despre: „Paza de boli molipsitoare“, întru cât în parohiile din cercul nostru bântue scarlantina. La sfârșit vorbește Pr. Dem. I. Dumitrescu despre: „Băncile Populare și Conversiune“, arătând greutățile enorme cu cari s'au luptat băncile populare dela înființare și până azi și face apel locuitorilor prezenți să dea și acum aceeași încredere și ascultare conducătorilor, căci numai astfel vom putea birui greutățile de astăzi.

Toți membrii cercului pastoral și cultural împreună cu poporul face o frumoasă manifestație Preotului Dumitrescu și învățătorilor locali, care în timp de 4 ore au întreținut în chip minunat și plăcut atenția tuturor, cari nu se mai săturau de frumusețea serbării. Apoi Pr. Dumitrescu închide sedința publică, mulțumind călduros, tuturor. Drept care s'a închiat prezentul proces-verbal.

Președinte, (ss) Dem. I. Dumitrescu
(Urmează semnăturile membrilor)

CRONICA INTERNA

Telegramă

Înalt prea sfinției sale Patrarhului
Dr. Miron Cristea

BUCHUREȘTI

Asociația Samaritană „Mila Sft. Nicolae-nou-Ploiești“ — serbându-și un an de activitate și de binefacere pentru cei mulți și nevoiași — își aduce aminte de Înaltui Protector și îndrumător al faptelor de milă în biserica română și Vă dorește „Întru mulți ani Stăpâne!“

Marcela inginer Guex-președintă,

Ecaterina Ionescu-vice-președintă,

Copie depe ordinul Onor, Minister No 18059/932, întreg. la noi sub No 4950/932.

Avem onoare a vă face cunoscut că cu începere dela 1 Ianuarie 1932 prevăzându-se în buget în întegime salariile celor cari ocupă efectiv o a doua catedră sau funcțiune Ministerul, în baza avizului Cosiliului de avocați, aprobă ca aceste salarii să fie plătite, în întregime, celor ce cad în această categorie.

Indemnitatea de chirie și ajutorul familiar se vor da ca și până acum numai la una din funcțiuni, după alegere.

p. Ministru,
ss. Ștefănescu

p. Director General
ss. Măteanu

Circulara Nr. 1812/932*Prea Cucernice Părinte,*

Sf. Episcopie de Constanța ne încunoștiințează că ierom. Gherasim Gladcovschi a dispărut împreună cu 2 condici pantahuze din Eparhia P. Sf. Sale, fără să-i mai știe de urmă.

Intru cât acest călugăr este plecat fără voe, vă invităm ca de îndată ce veți afla o știre de el să anunțați Sf. Episcopie de Constanța spre a lua măsuri contra lui.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† **PLATON**

Consilier referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

Circulara Nr. 2308.932*Prea Cucernice Părinte,*

Criza financiară întârzie cu lunile achitarea regulată a salariilor preoțești. Până se plăteau regulat plățile, și cuc. preoți achitau regulat la ridicarea plăților și abonamentul la Revista Sf. Sinod: „Biserica ortodoxă română”. Acum însă s'a îngrămădit restanța salariilor și cu ea și restanța abonamentelor care în 1931 trece peste 1.000.000 lei. Deci situația e îngrijorătoare. Revista își încheie socotelile de ani de zile cu deficite mari: Dacă se continuă acest rău, ea se înglobează în datorii, de unde nu va mai fi scăpare. Deaceea atragem atenția P. Cuc. Protopopi și preoți asupra acestei precare situații îndatorându-i ca din venitul parohiei să achite imediat abonamentele restante ca astfel să putem asigura acoperirea cheltuelilor reduse la un minimum.

P. P. C. C. protopopi să stăruie deci cu toată tăria achitarea abonamentelor dela parohie, căci salariile dela stat — deși stăruim mereu — știe Dumnezeu, când le va putea plăti, visteria tot mai sleită a Statului.

Cu arhieresti binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit.

† **TIT**

Consilier referent,
Pr. MANEA POPESCU

Circulara Nr. 1997/932*Prea Cucernice Părinte,*

Ni se face cunoscut că un oarecare Nicolae Luckas se dă drept misionar al Patriarhiei, colindând prin diferite localități unde reprezintă filmul „Viața Mântuitorului”.

În aceste prilejuri Nicolae Lukacs dă asistenților explicațiuni, vădit tendențioase asupra unor scene evanghelice și nu cruță nici ierarhia bisericească de atacuri vrăjmășeti.

Vă rugăm să binevoiți a pune în vedere c. c. preoți ca acolo unde s'ar ivi acest pretins misionar să fie denunțat autorităților bisericești, ca

să fie oprit dela asemenea propagandă înșelătoare.

Primiți, arhieresti binecuvântări.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† **TIT**

Consilier referent
Pr. MANEA POPESCU

MINISTERUL INSTRUCȚIUNII ȘI CULTELOR SERVICIUL DE ÎNVAȚĂMÂNT LOCAL BUCUREȘTI.

Onorată Directiune,

Vă transmitem mai jos ordinul No. 31352 al Onor Ministerului și vă rugăm să vă conformați întocmai. Restituind oficiului poștal respectiv timbrele ce eventual mai aveți în depozit la 16 Martie, veți obține chitanța detaliată pe categorii pentru valoarea restituită, iar această chitanță o veți păstra la dispoziția Ministerului când vă va fi cerută.

Conturile timbrelor întrebuințate până în prezent, întocmite lunar le veți păstra deasemenea la cerere. Condiciile de expediție trebuiesc păstrate fiindcă ele justifică timbrele întrebuințate.

Inspector șef,

N. Petrescu Zoila

Șeful Secției Contabilității

Subdirector Alex. V. Mucenic

Domnule Șef,

Avem onoare a vă face cunoscut că în baza jurnalului Consiliului de Miniștri No. 128/932, Direcția autonomă a P. T. T. ne încunoștiințează că, cu începere dela 16 Martie 1932, s'a dispus ca toată corespondența oficială a autorităților de Stat să fie primită spre expediere, fără a mai avea aplicate timbrele poștale speciale, care de la această dată se retrag din circulație. Așa fiind vă rugăm să încunoștiințați imediat despre această măsură, toate instituțiile școlare de stat, de subordine, care până în prezent aveau dreptul să ridice timbre pe credit, în comptul Ministerului, păstrând cu cea mai mare strictețe următoarele dispozițiuni.

Pentru a putea fi primită la expediere, corespondența va fi închisă în plicuri cu antetul ministerului sau al autorității școlare respective, va purta numărul oficial de expediere, iar pe verso să aibă aplicat — cât se poate de vizibil — sigiliul autorității respective, apoi va fi predat la oficiul poștal local, cu condica de transport.

Toate timbrele oficiale pe cari autoritățile școlare le vor avea la 16 Martie, vor fi restituite imediat oficiului dela care au fost ridicate, cerând acestuia înapoierea chitanței ce a dat la primirea timbrelor, sau dacă chitanța nu se mai află în posesiunea oficiului poștal, să se ceară acestuia o chitanță de primire, ca să se poată descărca de către Direcția Generală a P. T. T. partida Ministerului cu valoarea timbrelor înapoiate.

Cu această ocazie vă mai rugăm, să atrageți atenția școlilor de toate gradele, că nu trebuie să înceteze de a face cea mai mare economie cu corespondența oficială, deoarece toată cheltuiala cu expedierea ei continuă a fi suportată de Stat și pe viitor.

p. Ministru
(ss) N. Popescu

Director
(ss) Indiscifrabil

Onor Direcțiune,

Avem onoare a vă trimite alăturat în copie adresele Oficiului Central de Licitatie No. 58201/932 și 1725/932, și vă rugăm a vă conforma întocmai.

p. Inspector Șef,
Alex. V. Mucenic

p. Șeful Secției Contabilității
Subdirector, Ch. Costescu

Copie de pe adresa oficiului de licitație No. 58201, înregistrat în Minister sub No. 28735 și la inspectorat sub No. 5701.

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune să se comunice tuturor instituțiilor dependente de Departamentul D-vs, ca pentru articolul „zahăr” să nu se mai contracteze în urma licitațiilor sau bunelor învoeli, ci a se procura de pe piață la prețul stabilit de jurnalul Consiliului de Miniștrii No. 7001/932 și ordonanțele oficiale ale localităților respective, ținându-se evident seama de orice variație de prețuri impusă în mod oficial sau survenită pe piață.

p. Ministru
(ss) Mihăilescu

Copie de pe adresa Oficiului de Licitatie No. 1725/932, înregistrat la Minister sub No. 1272 și la inspectorat sub No. 5702/932.

Intrucât până în prezent nu au existat norme precise relativ la executarea lucrărilor în regie, iar controlul acestora a fost de multe ori iluzoriu. Oficiul C. L. în scopul de a asigura o execuție cât mai bună a acestora și un control cât mai eficace și riguros aduce la cunoștința tuturor administrațiilor de Stat următoarele norme, cari trebuiesc avute în vedere la executarea lucrărilor în regie.

Nici o lucrare nu se poate executa în regie decât cerându-se în prealabil avizul Oficiului Central de Licitatie, pentru condițiunile stabilite prin regulamentul său de funcționare.

2. Nici o lucrare nu se poate executa în regie prin taseroni. Aceasta vor fi executate în toate cazurile prin organele tehnice ale fiecărei administrații.

3. Nu se acordă în nici un caz în regie decât executarea lucrării. Toate materialele se vor pro-

cura prin licitație publică sau tratare prin bună învoială, conform normelor din Monitorul Oficial No. 127/931, după caz.

Pentru controlul cât mai riguros a modului cum se execută aceste lucrări se va avea în vedere neapărat următoarele:

1. Se vor deschide conturi separate în contabilitate pentru fiecare lucrare ce se execută în regie, ținându-se seamă de fondul acordat, precum și de toate cheltuelile făcute până la terminarea și recepționarea lucrării.

2. Actele justificate a sumelor de bani cheltuite cu executarea lucrării nu vor putea căpăta descărcarea definitivă, decât după facerea recepției și numai după ce va fi constatat că s'a executat conform planurilor și devizelor și în bune condițiuni.

3. După terminarea lucrării se va face neapărat recepția acesteia, respectându-se întocmai normele de recepție din Monitorul Oficial No. 216/931.

Din comisia de recepție nu pot în nici un caz face parte funcționarii cari au executat lucrarea.

Aceste dispozițiuni cu onoare vă rugăm a le aduce la cunoștință tuturor autorităților în subordine, regiilor publice comerciale, precum și tuturor Caselor Autonome pendinte de Departamentul D-vs cu obligația de a fi respectate în totul.

p. Ministru
(ss) Mihăilescu

No. 33.599/1932.

Mitropoliei Ungro-Vlahiei

La 1 Martie a. c. a expirat termenul acordat de Legea Contabilității pentru ordonanțarea sau mandatarea sumelor din bugetul anului 1931.

Deoarece bănuim că se mai găsesc încă instituții și persoane cari n'au cerut toate drepturile (salarii, etc.) pe anul 1932, avem onoare a vă ruga să binevoiți a dispune ca prin organele în subordine să se pună în vedere celor cari mai au de primit atari drepturi din 1931, și n'au făcut încă cereri până la date de mai sus, să înainteze cel mai târziu până la 20 Martie a. c., la Minister sau la Serv. local de învățământ respectiv, adică, instituției care a ordonat sau mandat drepturile anterioare din 1931, — statele de plată, etc., cu un raport în care să se arate motivat cauza de nu s'a cerut dreptul la timp.

Precizăm că actele trebuiesc trimise prin ordonanțatorul sau mandatarul anterior, fiindcă acesta trebuie să refere pe ele că în adevăr suma ce se cere nu a fost ordonanțată sau mandată. Cele cari se vor primi fără atari referințe, nu vor fi luate în considerare.

Actele astfel completate, trebuie să se găsească până la 25 Martie a. c., cel mai târziu, la Direcția Contabilității din Minister, care le centralizează pe articole bugetare și întocmește un tablou general de creanțele rămase neachitate

din bugetul anului 1931, care tablou îl trimite apoi Ministerului de Finanțe, pentru a aviza asupra ordonanțării sumelor din fondurile prevăzute în bugetul pe 1932.

Cererile primite după trimiterea tabloului general de creanțe la Ministerul de Finanțe, numai pot fi luate în seamă ele se vor restitui, rămânând ca consecințele neachitării să le suporte acei cari nici după două luni dela terminarea anului nu s'au învrednicit să-și ceară un drept din 1931.

p. Director General,
Indiscifrabil

Șeful Serviciului,
M. Stanciu

* * *

ALEGERILE EPARHIALE 1932 — 1937

Membri clerici și mireni aleși

I Capitală: Pr. Traian Vintilescu, protopop Al. Depărășeanu 8; Mihail Berceanu, avocat profesor C. Victoriei; Stelian Popescu, avocat, directorul ziarului „Universul”

II Capitală: Pr. Gh. Comana profesor bis. Sf. Apostoli; D. Boroianu profesor Negustori 19, D. Grozdea, avocat Bulv. Pache 86.

III Ilfov Buc. Pr. C. Dincescu, preot Schitu Măgureanu; D. R. Ioanițescu avocat Mântuleasa 36, Popescu Tudor, avocat Sf. Apostoli 10.

IV Ilfov Budești: Pr. I. Gh. Popescu, protopop Budești; I. Niculescu Dorobanțu, Senator G-l Manu 9; Petre Ghiață, Deputat Aleia Zoie 22 Loco.

V Ilfov Fierbinti: Pr. N. Popian, protopop bis. Precupeții Vechi; I. Popescu Pasărea profesor Olimp 6; Gh. Nazarie, avocat Romană 55.

VI Prahova Ploești: Const. N. Petre, protopop bis. Sf. Haralambie; Aurel Moșoiu, profesor Ploești; Ștefan Moșoiu, comerciant Ploești.

VII Prahova Breaza: Pr. Vasile Opreș, protopop Breaza; D. Munteanu-Râmnic, profesor, Ministru, Ploești; G-l. I. Manolescu, Sfinți Apostoli 22.

VIII Prahova Urlați: Pr. Ștef. Iordănescu

revizor eparhial bis. Ceaș Radu; Gh. Manolescu, avocat Ploești; I. N. Predescu, avocat Ploești.

IX Prahova Văleni de Munte: Pr. Aurel Popescu, profesor Ploești; Nicolae Iorga Prim ministru; D. Nicolaescu, avocat Ploești.

X Dâmbovița Târgoviște: Pr. N. Popescu profesor bis. Bradu Boteanu; C. Dumitriu, avocat fost ministru T-viște; Cezar Spineanu, profesor Târgoviște.

XI Dâmbovița Găești: Pr. Mihail Ionescu protopop Găești; I. C. Nicolaescu, avocat București Filip Stoicescu, proprietar, Găești.

XII Dâmbovița Ghergani: Pr. Gh. Brănișteanu profesor. Târgoviște; Iancu Anastasescu, avocat, fost prefect, T-viște; N. Vasilescu, avocat, Târgoviște.

XIII Teleorman T. Măgurele: Pr. I. Pop Băldescu, protopop T. Măgurele; Tache Slăvescu avocat T. Măgurele; D. Voiculescu, profesor director de Liceu. T. Măgurele.

XIV Teleorman R. de Vede: Pr. P. Parțenie profesor director „Sem. Central”: Octavian Goga om de litere, deputat. Puțu de Piatră 6; Stan Ghițescu om politic R. de Vede.

XV Teleorman Alexandria: Pr. Eugen Bărbulescu consilier arhiep. bis. Silvestru; N. Racotă proprietar, Storbăneasa Teleorman; St. Bădulescu proprietar Conțești-Teleorman.

XVI Mușcel C-Lung: Pr. N. Mănescu, preot, Apa Sărată C-Lung; Col. Grecescu Gr. prefect, C-Lung; Nicu Nicolau proprietar C-Lung.

XVII Mușcel Priboeni: Pr. Nic. Proca protopop C-Lung; Ion Mihalache deputat Topoloveni-Mușcel I. Giurculescu avocat C-Lung.

XVIII Vlașca-Giurgiu: Pr. Manea Popescu cons. ref. bis. Icoanei; D. Luca deputat, av. Giurgiu; C. Anastasiu avocat, Giurgiu.

XIX Vlașca Videle: Pr. Marin Ionescu profesor bis. Cuibu cu Barză; C. Spânișteanu deputat, prof. Ursu 37; D. Mușătescu, învățător Mereni Vlașca.

XX Vlașca Cășcioarele: P. I. B. Stănescu protopop Cășcioarele; I. Coșoiu Odobeni proprietar; D. C-tinescu învățător Fărcășanca.

CRONICA EXTERNA

Expulzarea lezuiților din Spania

Evenimentele politice din Spania, cari au avut ca urmare schimbarea formei de guvernământ, adică detronarea regelui Alfons care s'a arătat atât de slab în conducerea statului și întronarea republicii cu Zamora în frunte, au atras atenția lumii întregi. Se cunosc greutățile prin cari s'a trecut, în drumul spre stabilirea ordinii, acolo unde comuniștii, această forță distructivă au apărut și acționat, încurajați de indiferența diferitelor loji masonice (în 1923 existau 43 de loji, iar în 1927 numărul lor crescuse până la 127), loji din cari fac parte oameni de frunte, ca pretutindeni de altfel. Acești oameni, prin situația lor socială, erau indicați să restabilească ordinea în stat. N'au făcut-o; urmările se cunosc.

Dar odată cu turburările acestea politice, pescuitori în apă turbure au pornit la lucru. Acestora li s'au adăugat și diferite alte elemente nemulțumite cu ceace-i oferea rigiditatea cultului romano-catolic și a exponenților lui, cari nu au căutat să înrădăcineze credința fermă în sufletele lor, *adânca și puternica*, ci au întreținut numai o credință superficială, cu rădăcinile la suprafață, credință care pentru credincios este fatală în momentele grele prin care trece adesea: Este credința căreia nu-i urmează faptele bune, care constituie o legătură sufletească, a izbucnit în ura îndreptată în contra clerului ¹⁾. În cercurile conducătoare apare reacțiunea în contra bisericii. Parlamentul Spaniol votează separațiunea bisericii de stat, dizolvă toate ordinele religioase, naționalizează bunurile cari până atunci au aparținut bisericii, iar asociațiunile cu caracter pur religios sunt supuse legilor țării. Pe lângă alte puncte referitoare la învățământul religios, statul laic, unde s'au sălășluit multe personalități trecute prin „purgatoriul gradelor”, dă o lovitură puternică și dureroasă mai ales ordinelor religioase dintre cari cel mai însemnat și cel mai puternic prin organizațiunea sa a fost ordinul jezuiților, această armată de călugări, la discrețiunea papei, ale cărui ordine erau gata să le execute în orice moment și cu orice preț.

Între măsurile pe cari guvernul spaniol le-a luat contra bisericii și a reprezentanților ei, a fost și expulzarea lezuiților din Spania. Faptul acesta a produs o impresie vie în toată lumea. „Spania romano catolică”, expulză pe lezuiții, cari o considerau aproape ca patria lor. Ignațiu de Loyol. întemeietorul acestui ordin a fost spaniol; deasemenea și cinci din cei șase prieteni ai lui cari au fost prezenți în momentul fondării ace-

tui ordin, la 15 August 1534, au fost toți spanioli.

Istoria ordinului jezuiților spanioli, are înscrise în paginile sale un trecut din cele mai tragice, pătat chiar adesea cu sângele multora din membrii săi.

Totuși, grație puterii de muncă constante și consecvente și a solidarității lor, călugării aceștia s'au reînălțat, s'au refăcut în cel mai scurt timp, deși odată cu expulzarea lor, care a avut loc de 4 ori, li s'au confiscat toate bunurile,

În timpurile acestea grele, ei și-au centralizat puterile, activând pentru redobândirea situației anterioare. Desigur că a contesta ajutorul papei în aceste momente, este a îndepărta factorul hotărâtor și conducător.

Momentul critic pentru acest ordin îl prezintă anul 1773, când papa Clement XIV, prin bula sa din 21 Iulie, desființă ordinul jezuiților din întreaga lume. Desigur că lovitură aceasta ar fi fost fatală dacă împărăteasa Rusiei, Ecaterina, n'ar fi salvat ordinul, un lucru de altfel destul de curios.

Ea interzise aplicarea bulei papale în vastul său imperiu. În modul acesta, instituțiile iezuite continuau să lucreze mai departe, în taină, până în anul 1801, încep să lucreze pe față, iar în 1804, ordinul este recunoscut din nou de papa Pius VII. Adevărată nouă eră a iezuților, se deschide odată cu anul 1814, când li s'au permis să instituie ordine în toată lumea, și când totdeodată a fost condamnată și activitatea dușmanilor lor.

Aruncând o privire mai de aproape asupra istoriei lor de la sfârșitul secolului 18, vedem că sunt întâmpinați cu ură aproape în fiecare stat, unde sunt obiectul atacurilor, fie din partea populațiunii civile, fie din partea organelor conducătoare. Acești doi factori, populația civilă și organele conducătoare, s'au ridicat foarte adesea ori în contra iezuților, ceace denotă nemulțumirile pe cari acești călugări le provoacă în societate, mai ales prin acapararea de averi enorme.

În astfel de împrejurări, situația lor se clarifică radical mai întâi în Portugalia de unde Pombal îi expulzează și le confiscă bunurile, fapt foarte semnificativ.

În Franța se întâmplă același lucru. În timpul acesta, în Spania domnea Carol III-lea om foarte religios, dar care cedă influențelor miniștrilor săi, așa că sfetnicului său Aranda nu i-a fost greu să-l convingă de necesitatea expulzării iezuților

Pentru aceasta, el trimite organele militare din toate centrele iezuite, scrisori prevăzute pe copertă cu următoarele cuvinte: Sub pedeapsa

1) În ultimul, timp, un arhiepiscop spaniol, a fost ucis de o mână nedescoperită încă.

cu moartea, plicul trebuie deschis tocmai în seara zilei de 2 Aprilie 1767. În porturi, vapoarele s'au pregătit să transporte 6000 de iezuiți în statul papal.

Puterea armată eră pregătită în potriva unei eventuale neexecutări a ordinului regal. Persecuțiunile în contra iezuiților au mai fost provocate de ingerența lor în chestiunile de stat. Marchizul Pombal a văzut opera iezuiților în atentatul dela Lisabona asupra regelui Iosif I. De aici o luptă aprigă între el și acest ordin călugăresc care s'a terminat prin înfrângerea celor din urmă.

Ei au fost expulzați. Nunțul papal a protestat — Pombal, îl invită să părăsească țara, rechemând totdeodată pe ambasatorul său dela Roma (1795). În Franța, parlamentul hotărî deasemeni expulzarea iezuiților. În ura lor contra lui Carol al III-lea, iezuiții expulzați din Franța și Portugalia au scris diferite pamflete la adresa lui. Rezultatul a fost atitudinea lui Armad, descrisă mai sus. Papa Clemant XIII protestă energic contra faptului expulzării iezuiților din statele mai sus menționate. Mai târziu, el moare. Moartea lui este plină de mister. Urmașul lui, papa Clemens XIV, printr'o bulă, desființează ordinul iezuiților din întreaga lume.

În veacul 19, apare o epidemie în Spania. În contra ei vin și iezuiți, ca să lupte. Dintre ei cad 27, jertfă datoriei. În 1815, Regele Fedinand VII dă un decret, prin care permite din nou iezuiților să se stabilească în Spania.

Câțiva ani mai târziu, numărul lor crește până la 400, dobândind totdeodată și averi enorme. În anul 1820, a fost o revoluție, care în primul rând s'a îndreptat împotriva iezuiților. Ei sunt expulzați din nou din Spania.

După un an, în timpul unei noi epidemii, ei reapar pentru ca să dea ajutoare bolnavilor. Urmează câțiva ani de pace, până în 1834 când izbucnind holera, se răspândește vestea în popor că ea a fost cauzată de iezuiți, cari au otrăvit fântânile. Plin de mânie, în furia sa, poporul se năpustește în ziua 17 Iulie asupra mănăstirilor iezuite, unde-iucid în mod îngrozitor.

În ziua de 7 Iulie 1835, iezuiți sunt expulzați din nou.

După câțva timp, ei se înapoiază din nou, pentru ca azi să fie din nou expulzați.

Acum au fost expulzați în masă. Numărul lor este de 200 de mii.

Majoritatea acestor expulzați o formează tineretul seminarist, cari nu și-au terminat încă studiile și profesorii lor. Mulți iezuiți însă au mai rămas în Spania, unde trebuie să-și câștige existența muncind din greu, căci nu mai dispun de mijloacele materiale anterioare confiscării bunurilor lor.

Mulți din ei au rămas ca preoți, duhovnici, predicatorii etc. prin familiile bogate romano-catolice, cari însă se mai arată păstrători ai tradiției. Unii din ei au rămas la posturile lor, cum este cazul unui iezuit astronom, care studiind ani de-a rândul într'un observator astronomic, i s'a permis să-și continue studiile sale în domeniul astronomiei.

Din Catalonia, iezuiți au emigrat în Belgia, Olanda, Sicilia, Piemont, Polonia și America de Sud. Belgia le-a oferit opitalitate în localitatea Tournai. Polonia, s'a arătat deasemenea destul de binevoitoare; nu trebuie să uităm că este o țară romano-catolică „par excellence”.

Este destul de curios că Alcalá Zamorra, un timp foarte îndelungat și până în ultimul timp, a fost moștenitorul de drept al ordinului bogat al iezuiților din întreagă Spanie. În fața acestui fapt împlinit atât de repede papa și-a luat atitudinea sa. Publică un protest în contra expulzării călugărilor iezuiți din Spania.

Desigur că vor începe demersurile papale, pe pe cai politice în vederea unei reconcilierii. Și știm ce însemnează puterea papală în această privință!

Oricum, faptele cari au dat un colorit atât de diferit istoriei acestui ordin, conclud la rolul nefast pe care el l-a jucat în statul unde s'a stabilit prin nemulțumirile pe cari le-au provocat.

Grija de a strânge cât mai mult mijloace materiale, deci constituirea unei forțe cu exponenți concreți iar nu spirituale, i-au adus în situația de a lua drumul pribegiei, permițându-li-se să-și ia cu sine numai strictul necesar.

„Putem să fim siguri, că nu mult, se vor înapoia din nou în Spania”.

Scria cineva. De vor iubi poporul în mijlocul cărora gândesc să se înapoieze vor fi cu adevărat fiii ai lui Dumnezeu. Acesta este criteriul recunoașterii fiilor lui Christos. Poate că purgatoriul expulzării lor îi va purifica de grija lumească. Iubiți-vă unul pre altul în Christos și veți avea pâine cerească.

V. Dudu

C A R Ţ I N O I

≡**Bhagavad-Gita**, poemă indiană. Traducere şi note de **Preotul Ioan Mihălcescu**, profesor la Facultatea de Teologie din Bucureşti. — (*Biblioteca Istoriei Religiunilor* No. 3). Bucureşti, librăria Pavel Suru : 126 p., lei 45.

Studiul comparat al Religiunilor, din punct de vedere creştin, s'a născut din aceeaşi trebuinţă, pe care o simţeau şi Apologeţii timpurilor primare de a lămuri apropierea ce se făceau între Creştinism şi celelalte religiuni.

Ca ştiinţă aparte nu s'a constituit însă, decât în secolul trecut. Această tinereţe relativă n'a împiedecat-o să ia o dezvoltare uimitoare încă dela început—dar, să precizăm: în Apus, unde contactul cu locuitorii celorlalte continente, adepţi ai altor religiuni, a împins pe creştini, în chip fatal, spre cunoaşterea doctrinelor streine şi unde, prin săpături şi cercetări ştiinţifice au putut cunoaşte străvechi civilizaţii de mult apuse...

Dar, dacă în Occident, cercetătorii creştini au putut da la iveală sinteze minunate, în acest domeniu—şi ca să evidenţiem acest lucru ni se pare de ajuns să amintim, din lagărul protestant (unde a luat fiinţă acest studiu şi unde el e mai dezvoltat), manualul devenit clasic al lui Söderblom, ce nu reprezintă decât pe cel al lui C. P. Tiele¹⁾ îmbunătăţit şi pus la punct, iar din punct de vedere romano-catolic pe cel al lui Joseph Huby²⁾, în colaborare cu alţii, ca urmare a unei activităţi impunătoare în această direcţie³⁾—apoi la noi, în Biserica Răsăriteană, acest domeniu a fost cu desăvârşire lăsat de o parte.

Iar de ar fi continuat pe această cale, ar fi dovedit că fiind în suferinţă de hărţuile şi infidelităţile din casa ei proprie, a închis uşile şi ferestrele concentrându-şi toată atenţia asupra interiorului ei, deşi s'a zis: Mergând, învăţaţi toate neamurile!... Şi ar fi mai însemnat că deşi auzim chiar acum de un mitropolit orthodox în Australia şi de un episcop orthodox al Americii, totuşi, odată cu profanarea leagănului Creştinismului, întreaga Biserică Drept-Slăvitoare a pierdut şi amintirea zilelor dintâi, a zilelor de izbândă, când seva tinereţii o ducea să boteze apele Oceanului Indian, cu sânge de martiri, întru propovăduirea vestii celei bune!

Nefiind cunoscut, nici nu poate fi apreciat cum se cuvine, acest domeniu; şi ar fi multe de spus în această privinţă.

Astfel prezintăndu-se situaţia, avem mândria noi,

Românii, de a şti că singura conferinţă de Istoria Religiunilor, din întreaga Biserică Orthodoxă se află la Facultatea Teologică din Bucureşti.

Părintele Profesor Mihălcescu a înţeles nevoia cunoaşterii reciproce a învăţăturilor religioase, care e cu atât mai mare, cu cât în ţara românească nu există măcar o catedră de Literatură comparată. A trebuit să publice Prea Cucernicia Sa traducerea celebrei cărţi: *Legile lui Manu*, pentru ca unul dintre fruntaşii criticii literare dela Universitate să-i mulţumească „de a-l fi scăpat de o erezie pe care o profesă de 30 de ani: budismul lui Eminescu” (Într'adevăr, toţi criticii lui Eminescu erau de acord în afirmaţia cu gândirea marelui poet a fost puternic influenţat de Budism, mai ales din cauza concepţiei sale negative despre viaţă, vizibilă pe alocuri ca şi din cauza pesimismului său. Ori, chiar din prima cetire a traducerii amintită mai sus, se vede că versuri ca acestea :

„La'nceput, pecând fiinţă nu era, nici nefiinţă,
Pecând totul eră lipsă de viaţă şi voinţă,

Când nu s'ascundea nimica, deşi tot eră ascuns,
Când pătruns de sine însuşi odihnea cel nepătruns

(din scrisoarea I), sunt o reproducere fidelă a unor stihuri ca acestea din cartea Părintelui Mihălcescu :

(stanţa 5 :) „Lumea văzută era un întunec, neînţeleasă, fără însuşi deosebitoare, neputând fi cunoscută cu mintea, nici descoperită, părând cu desăvârşire adormită.. (stanţa 11 :) Prin cel ce este, prin cauza nepătrunsă, vecinică, prin fiinţa (în sine) şi nefiinţa (pentru simţuri), s'a produs.. (p. 10 şi 11 din : *Legile lui Manu*).

Şi pentru ca această iniţiere a cercetărilor clericilor şi laici să se facă mai temeinic, Părintele Profesor Mihălcescu a întreprins, după publicarea unei părţi a cursurilor sale asupra Istoriei Religiunilor¹⁾, şi aceea a unei *Biblioteci a Istoriei Religiunilor*, din care să se cunoască în texte capodoperele literaturii religioase universale. Şi astfel, după pesimista *Epopeie a lui Gilgames* şi după *Legile lui Manu*²⁾, de care am amintit mai sus, am avut neasemănata bucurie de a avea în româneşte o altă poemă indiană, pe care voim s'o înfăţişăm cetitorilor cari n'au luat încă cunoştinţă de ea.

După cum vedem din Introducere: *Bhagavad-Gita* înseamnă : „Cântecul Celui Prea-Înalt”; e închinată zeului Vişna şi reprezintă numai un episod din celebra poemă epică *Mahabharata*, în care se descriu luptele fratricide dintre două triburi, urmaşe ale zeului luminii Barata.

1) Origina şi fiinţa religiunii, în 2 vol., Bucureşti 1925—1926 (epuizate).

2) Apărute în editura „Casei Şcoalelor” (epuizate).

1) *Kompendium der Religionsgeschichte*; Söderblom a refăcut a III-a ediţie şi a fost apoi tradus în mai multe limbi.

2) Christus, Manuel d'Histoire des Religions; Paris Beauchem, 1928.

3) de către Chantepie de la Saussaye, Pinard şi Laboulaye, Conrad von Orelly, etc., etc.

În ce privește fondul însuș, lăsăm pe cetitor să-l pătrundă din cetirea pe indelete a poemei însăși, rezumată, de altfel în Prefață, de Părintele Profesor.

Vom mai adăoga numai că pentru fondul și forma ei, este socotită ca o capodoperă a literaturii mondiale și drept cea mai frumoasă poemă filosofico-religioasă a literaturii indiene. (W. de Humboldt a numit-o „cea mai frumoasă, poate chiar singura poemă cu adevărat filosofică din toate literaturile lumii). Pentru mistici, deasemenea stă în fruntea operelor mistice ale lumii.

Din cauza frumuseței ei a fost tradusă în mai mai toate limbile europene.

Data ei a variat între sec. VI și II înainte de Hristos.

Spre perfectă ei înțelegere, Părintele Profesor a adăogat note explicative—fruct al cercetărilor sale personale, foarte îndelungate.

În românește avem, astfel, satisfacția s'o cetim redată într-o formă măiastră, ceea ce va face să rămână model de traducere literară: cetitorul se va convinge de aceasta, cetind, printre altele, imnurile în versuri ritmate dela p. 80 înainte.

Subiectul și aceste câteva din multele calități ale acestei cărți îndreptățesc un entuziast indemn cetitorilor acestei reviste de a se împărtăși din roadele strădaniei pe care Părintele Profesor Mihălcescu a depus-o spre folosul nostru, năzuind spre mai multă lumină, adevăr și frumos.

N. CHIȚESCU

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoieria de Ilfov Budești. Protopopia Jud. Ilfov, circ. II Budești, publică concurs în termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Cocori-Ilfov, vacant prin transferarea fostului paroh Preotul Grigore Burlușanu în Capitală la parohia Cișmeana Mavrogheni, pe 1 Martie 1932 conf. ord. Sf. Arhiepiscopii No 1781/932

Parohia Cocori este compusă dintr'un singur cătun cu o populație de 275 familii, are biserică bună, are 17 pogoane sesia parohială; n'are casă parohială iar ca venituri are salariul de la stat conf. gradului de studii și venitul epitrahilului circa 5-6000 lei anual.

Candidații dornici a ocupa această parohie vacantă vor trimite cererile timbrate însoțite de actele reglementare la Cancelaria Protopopiei.

Cererile înaintate pe altă cale nu se vor considera.

Preotul paroh numit va fi obligat a preda religia gratuit în Școala primară locală.

Protopop, *Iconom. Ion. Gh. Popescu*

Tipografia SEMINARULUI MONAHAL Cernica — Ilfov

Protoieria I Câmpulung-Muşcel, Parohia Lăzărești din Comuna Schitu-Golești, s'a vacantat pe ziua de 1 Martie a. c. prin demisia titularului, septuagenarul Pr. I. Dragomirescu.

Se publică concurs pentru ocuparea ei.

Parohia n'are nici pământ și nici casă parohială, numărând 180 familii, cu 870 suflete.

Fiind bântuită de sectanți e de preferit să fie ocupată de un titular, harnic misionar.

Venitul epitrahilului se cifrează la 2000 lei anual.

Salariul, potrivit gradului de studii.

Doritorii vor petiționa în termen de 30 zile libere, depunând toate actele și memoriile în cauză la protoierie.

Cel ce va fi numit preot, trebuie să predea religia în mod gratuit în școala primară locală.

Se accentuează că cererile venite pe altă cale, nu vor fi luate în seamă.

Protopop, *Pr. Nicolae M. Proca*

CÂNTĂREȚI

Protoieria III Județul Dâmbovița. Se publică concurs, cu termen de 15 zile, pentru ocuparea postului de cântăreț al parohiei Nucet, devenit vacant pe ziua de 17 Februarie 1932, prin decedarea cântărețului Marin Pandelescu.

Cererile însoțite de acte necesare se vor înainta oficiului acestei Protoierii.

Protoiereu *Alexandru Popescu*

Protoieria Circ. I Dâmbovița. Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț de la parohia Săculețe devenit vacant prin hirotonia în preot a titularului pe 1 Martie 1932.

Doritori de a ocupa aceste posturi vor înainta cererile, însoțite de acte în termen de 15 zile de la publicare.

Protopop, *Dem. N. Popescu*

Protoieria Circ. III Prahova. Pentru ocuparea câte unui post vacant de cântăreț în Parohiile Bucov și Trenu, publicăm concurs cu termen de 15 zile dela această apariție în Apostolul.

Doritorii de a ocupa aceste posturi își vor înainta la Protoerie cererile lor însoțite de acte, iar dacă sunt fără școală, se vor prezenta pentru examinare, în fața comisiei nei protopopești, la data ce li se vor fixa.

Protopop, *Vicențiu Pop*

Protoieria I Câmpulung Muscel. Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I dela parohia Valea-Româneștilor, vacant pe data de 1 Aprilie a. c., prin demisia titularului Simion Tămășescu.

Doritorii vor înainta actele, în termen de 15 zile, la protoierie, după care li-se vor da cursul legal.

Protoiereu, *Pr. Nicolae Proca*